

Bruno Jerup (EL):

Da vi førstebehandlede dette lovforslag, var Enhedslistens indstilling, at det muligvis kunne være et positivt redskab til bl.a. at sikre, at virksomhederne i højere grad tog hensyn til de ansatte, og at de ikke læssede dårligt arbejdsmiljø over på kommunerne. Men den sagsbehandling, der har været, de svar, der ligger fra ministeren, og også det samråd, som vi havde så sent som i fredags med ministeren, har desværre bestyrket vores oplevelse af, at det her er et meget, meget dårligt forslag.

Det betyder rent faktisk, at man indfører vilkårlighed på det straffemæssige område. Man indfører muligheden for, at der kan gives tillægsstraffe til enkeltpersoner. Efter at de har fået en dom eller en straf, kan man altså komme med en ekstra straf, en bøde, kan man kalde det, hvor man beder enkeltpersoner om at betale sygedagpenge for en meget, meget lang periode.

Det vil også give en fuldstændig vilkårlighed i forhold til, hvilke kommuner der vil bruge det. Nogle kommuner vil måske bruge det meget, også over for virksomheder og over for enkeltpersoner, andre vil måske overhovedet ikke bruge det. Det vil sige, at to personer i to nabo-kommuner i realiteten behandles vidt forskelligt for den samme forseelse.

Der er også en betydelig administrativ belastning i forbindelse med de sager, der skal føres, hvis man fra en kommunes side ønsker at gå ind og prøve at vinde en sag. Det vil sige, at man må regne med en betydelig udgift for kommunerne, hvis de skal hente de penge hjem, som man faktisk forventer ifølge lovforslaget.

Man siger, at der spares penge, men i realiteten er det tvivlsomt, hvor mange penge der spares, i hvert fald hvis man ser på det samlet. Det, man gør, er reelt, at man indfører et nyt område, hvor forsikringselskaberne kan berige sig – selvfølgelig på virksomheder, men også på privatpersoner. Man må forvente, at private forsikringer vil få et kraftigt hug opad, når forsikringselskaberne nu også skal til at tjene på den her slags, skal vi sige mulige ekstraomkostninger, som folk kan få i forbindelse med forskellige forløb. Vi mener, det er et meget dårligt forslag.

Oven i det kommer, at der jo er en del borgere, som slet ikke kan forsikre sig, eller som i hvert fald ikke kan forsikre sig mod nogen af de typer af mulige sygedagpengebetalinger, de kan blive stillet over for.

Hvis man f.eks. har en skadevolder, det kan være en kriminel person, så betyder dette lovforslag rent faktisk, at den kriminelle person efter sin straf kan få en tillægsstraf, men eftersom den pågældende person jo ikke kan forsikres f.eks. imod en voldelig handling, så betyder det reelt bare, at kommunen skal til at føre rets-sag mod en bistandsklient, som så skal betale måske 100.000 eller 200.000 kr. i sygedagpenge. Det er helt hen i vejret, at man begynder at indføre den slags ting i lovgivningen.

Så vi mener samlet set, at det er utrolig dårligt belyst, hvad dette lovforslag rent faktisk betyder. Vi kunne have levet med det, hvis det var et snævert krav, der var rettet imod virksomhederne, som kunne lave en konkret forsikring, som de så kunne indregne i deres omkostninger.

Hvis der lå den faste praksis til grund for kommunerne, at de kunne gøre regres over for virksomhederne, kunne vi sige: O.k., det giver mening. Men det, der ligger nu, er ren vilkårlighed, og derfor synes vi ikke, at det er et lovforslag, som burde have lov at slippe igennem det her Ting. Men det er åbenbart en del af finanslovsforliget, og så skal det køres igennem, selv om der reelt ikke er svaret ordentligt på ret mange af spørgsmålene.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det lovforslag, vi behandler her, er i virkeligheden udtryk for en overordentlig sund tankegang. Det er nemlig udtryk for, at man så vidt muligt skal bære omkostningerne ved de handlinger, man selv har ansvaret for, og dermed også ansvaret for de udgifter, man ellers ville have påført det offentlige. Det er det, der er tankegangen; den mener jeg er sund og rigtig, og den følger i øvrigt den tankegang, som vi jo har i den politiske debat om, at man skal tage et større ansvar for sine handlinger.

Det bliver så fremført af hr. Lars Løkke Rasmussen, hr. Tom Behnke og hr. Bruno Jerup, at lovforslaget vil betyde en række forskelle. Det er rigtigt, at det ikke vil være sådan, at der under alle omstændigheder altid vil blive udløst det samme regreskrav, for der kan være forskellige omstændigheder, der gør, at man ikke når op på det højest mulige beløb. Men det er jo ikke det samme som, at det er udtryk for en vilkårlighed, for det vil altid være borgerne bekendt, hvilket beløb man kan nå op på.

Så kan der være forskellige omstændigheder, f.eks. at én kommune gør regres, men den anden ikke gør det, der betyder, at man ikke når op på